

[Baagø.]

nævnte afgifter, må de af mig omtalte blade bestemt også kunne det. Ellers foreligger der et oplagt udslag af vilkårlighed helt i strid med den bemyndigelse til fritagelse, som loven indeholder.

Finansministeren (Poul Hansen): Jeg skal da gerne tjene det ærede medlem med at undersøge, om det er berettiget, at det blad, det ærede medlem sidst nævnte, har fået fritagelse.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af **H. C. Toft** til landbrugsministeren:

„Har ministeren på baggrund af det store fald i Danmarks eksport af kød til Sverige optaget forhandlinger med dette land, og i bekræftende fald, hvad er resultatet af disse forhandlinger?“

H. C. Toft: Det spørgsmål, som jeg stiller den højtærede landbrugsminister, har som baggrund, at Danmarks eksport af okse- og kalvekød til Sverige i året 1962 kun har andraget ca. 6.300 t mod året før 16.000 t og gennemsnitligt i 5 års perioden 1955-59 ca. 12.000 t.

Der er i disse måneder store vanskeligheder med afsætning af danske kreaturer og dansk kød. Priserne er for de fleste varers vedkommende ude for et enormt fald, så mange landmænds indtægter reduceres væsentligt. Det er da ikke mærkeligt, at mange landmænd med forundring må se på, hvordan det er gået med vor eksport af kød til Sverige, og spørger, om den overenskomst, der er truffet mellem Sverige og Danmark i forbindelse med Danmarks tilslutning til EFTA, da har en sådan karakter, at vi skal have en mindre og mindre eksport til Sverige, medens Sveriges muligheder for at øge industrieksporten til Danmark vokser.

Landbrugsministeren har jo godkendt denne aftale, hvori det bl. a. hedder — jeg beder om tilladelse til at citere bekendtgørelse fra udenrigsministeriet af 23. september 1960. I § 1 står der:

„Eftersom man fra dansk side har anmodet om en udtalelse om den svenske import- og støttepolitik med hensyn til

landbrugsvarer inden for frihandelssammenslutningen, er det fra svensk side oplyst, at den svenske landbrugspolitik ikke tager sigte på nogen forøgelse af den svenske landbrugsproduktion, og at man kan regne med, at den fremtidige produktions- og forbrugsudvikling vil gøre det muligt for de danske producenter inden for rammerne af det faktiske forbrug at bevare deres marked i Sverige for varer af interesse for det danske landbrug og for andel i en stigning i forbruget i Sverige af de pågældende varer.“

Og det hedder bl. a. i § 2, at den svenske regering erklærer sig rede til sammen med den danske regering at overveje, hvilke foranstaltninger der kan gennemføres for at tilgodese danske interesser med hensyn til afsætning af danske landbrugsvarer, bl. a. kød.

Når det store fald i vor eksport må konstateres, må baggrunden sikkert søges i den kolossale stigning i de afgifter, som Sverige opkræver. Den var i 1961 133 svenske øre, men er siden gennem flere spring nu er nået op på, jeg tror, det er 229 svenske øre eller 300 danske øre pr. kilogram. Den beskyttelse, der herigennem gives kødproducenterne i Sverige, hvor man åbenbart er gået til en stærk favorisering af produktion af kød, forøger den svenske produktion og mindsker den danske eksport. Det er sådan, at den store afgift, som pålægges, svarer til, at en kvie med f. eks. slagtevægt på 225 kg må betale op til 800 kroner i afgift for at komme over på den anden side Øresund og blive solgt dér.

Sammenligner man imidlertid de afgifter, vi må betale ved eksport til fællesmarkedet, til Tyskland f. eks., hvor man her sammenlægger tolden med de to omsætningsskatter, der er, så viser det sig, at den afgift, som man må betale for kød eksporteret fra Danmark til Sverige, udgør et beløb, der er 5-6 gange så stort som det, vi må betale, når vi eksporterer til fællesmarkedslandene, til Tyskland.

Denne store afgift stemmer jo ikke godt med den svenske udtalelse, jeg lige citerede fra den svensk-danske aftale, og de svenske afgifter beskytter den svenske produktion og giver meget høje priser på det svenske marked, der vel i nogen form vil bremse